

ŞƏRQ qapısı

Doğma, canım-varlığım qədər sevdiyim Azərbaycanım mənim qibləgahımdır

Qəzet 1921-ci ildən çıxır

Təsisçi: Naxçıvan Muxtar Respublikası Ali Məclisi və Nazirlər Kabineti

Sayı: 28 (23.670)

Gündəlik ictimai-siyasi qəzet

www.serqqapisi.az

11 fevral 2021-ci il, cümə axşamı

Qiyməti 20 qəpik

Azərbaycanın ayrılmaz tərkib hissəsi olan Naxçıvan diyarı bəşər sivilizasiyasının ilkin başlanğıc nöqtələrindən biri kimi qəbul edilmiş Nuh Peyğəmbərin dünya tufanından sonra dabanını ilk dəfə yerə basdığı qədim torpaqdır...
Gəmiqaya zirvəsi – Nuh Peyğəmbərin əfsanəvi gəminin qayaya çevrilmiş daş heykəlidir...

Naxçıvan – Dədə Qorqud yurdu, Oğuz məskənidir...

Naxçıvan – Azərbaycanın dövlətçilik tarixində mühüm yeri və rolu olmuş Atabəylər dövlətinin paytaxtı missiyasını şərfəli yerinə yetirmişdir. Səfəvilərin yaratdığı mərkəzləşdirilmiş güdrətli Azərbaycan dövlətinin əsas dayaq nöqtələrindən biri də Naxçıvan bəylərbəyliyi idi.

Eyni zamanda 1747-ci ildən 1828-ci illəri əhatə edən Naxçıvan xanlığı da Azərbaycanın dövlətçilik tarixinin şərfəli-şanlı səhifələrindən birini təşkil edir. Çar Rusiyasının formalaşdırdığı Naxçıvan mahalı da nəhəng imperiyanın daxilindəki dövlətçilik subyektlərindən biri idi.

1918-1919-cu illərdə fəaliyyət göstərmiş Araz-Türk Respublikası Naxçıvanda Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin funksiyalarını həyata keçirmiş dövlət qurumu kimi tarixə düşmüşdür.

Bütün bunlarla bərabər, Naxçıvanın Azərbaycanın tərkibində muxtariyyət statusu əldə etməsi və muxtar respublika kimi fəaliyyət göstərməsi bu diyarın çoxəsrlik tarixinin şərfəli hadisəsidir. Muxtariyyət statusu qazanmaq Naxçıvanın qədim Azərbaycan torpağı kimi özünün tarixi yolunu davam və inkişaf etdirməsi və əbədi olaraq Azərbaycanın tərkibində qalmasının ən mühüm səbəblərindən biridir. Eyni zamanda Azərbaycanın üzvi bir parçası kimi Naxçıvan Muxtar Respublikasının yaranması ilə Ermənistanın bu qədim Azərbaycan torpağı haqqındakı iddialarının qarşısına dəmir sədd çəkilmişdir.

Naxçıvanda Azərbaycana bağlı muxtar respublikanın təşkil olunması tarixi zərurdən yaranmışdır. Rusiya bolşevik hökumətinin köməyi ilə 1919-1920-ci illərdə ermənilərin Zəngəzuru işğal etməsi ilə Naxçıvan diyarının Azərbaycandan ayrı salınması Naxçıvan ərazisində muxtar bir dövlət qurumu yaradılmasını doğuran əsas zəruri şərtlərdən birincisidir. Rusiya Sovet Federativ dövlətinin Qırmızı ordunun iştirakı ilə Naxçıvan ərazisinin işğal etdikdən sonra burada müstəqil bir Naxçıvan Sovet Sosialist Respublikası yaradıldığını elan etməsi, əslində, həmin torpaqları bir az sonra Ermənistanla vermək planlarının başlanğıcı idi. Ermənistan Sovet Respublikasının Naxçıvana dair ərazi iddiaları da bu qədim Azərbaycan torpaqlarında muxtar bir dövlət qurumunun formalaşdırılması zərurətini doğurmuşdur.

Azərbaycan tarixinin bütün dövrlərində Naxçıvan həmişə doğma ana Vətənin ayrılmaz tərkib hissələrindən biri olmuşdur. Bununla belə, Naxçıvanın Azərbaycana bağlı muxtar bir qurum kimi yaşadılmasının əsası Araz-Türk Respublikası ilə qoyulmuşdur. Məhz Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin fəaliyyət göstərdiyi məsuliyyətli bir dövrdə Əmir bəy Nərimanbəyovun başçılıq etdiyi Araz-Türk

Respublikası Naxçıvanın müdafiəsini yaratmış, ermənilər tərəfindən işğal edilməsinin qarşısını almışdır. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin rəhbərləri Araz-Türk Respublikası hökuməti rəsmilərinin başçılığı ilə Naxçıvanda ermənilərin ərazi iddialarına, hərbi müdaxiləsinə qarşı aparılan qətiyyətli mübarizəni yüksək qiymətləndirmişlər.

Naxçıvanın Azərbaycanın tərkibində muxtar qurum kimi yaradılmasının zəruri olmasında Behbud ağa Şah-taxtinskini təşviqi ilə 1921-ci ilin yanvar ayında keçirilmiş referendum müstəsna dəyərdə mühüm rol oynamışdır. Belə ki, vahid sovet ailəsi kimi ümumi beynəlmiləli mövqeni bəhanə olaraq əsas götürmüş gənc Azərbaycan sovet hakimiyyətində Naxçıvan ərazisinin Ermənistan Sovet Respublikasına verilməsinə dair təşəbbüslər olmuşdur. Bu məkrli işin təşkilatçısı olan Azərbaycan Sovet Respublikasının yüksək rəhbər orqanlarında məsul vəzifə tutmuş Anastas Mikoyan və Levon Mirzoyan kimi daşnak-bolşeviklər Rusiya Federasiyasının dəstəyini alaraq Ermənistan yeni bir sosialist respublikasını qurmaq üçün Naxçıvanın həmin bolşevik hökumətinə verilməsini həyata keçirməyə çalışmışlar. Düşünülənmiş şəkildə siyasi mühitə diktə edilmiş “Naxçıvan və Şərursuz Ermənistan yaşaya bilməz” – tezisdən Naxçıvanın Ermənistanla verilməsinin əsaslandırılması üçün bəhanə kimi istifadə olunmuşdur.

Bu təhlükəli işin reallaşacağını gören Azərbaycan İnkilab Komitəsinin üzvü və Xalq Ədliyyə komissarı Behbud ağa Şah-taxtinskini heç bir icazə və razılıq almadan, müzakirə açmadan Naxçıvana gələrək burada əhali arasında Naxçıvanın Ermənistanla verilməsi ideyasının əleyhinə və Azərbaycanın tərkibində qalması uğrunda mübarizə edilməsi üçün təbliğat işləri aparmışdır. Yerli əhalini Naxçıvanın Azərbaycana məxsus ərazi kimi saxlanması üçün referendum tələbi ilə çıxış etməyə təşviq etməsi və buna nail olması Behbud ağa Şah-taxtinskini Naxçıvanı qoruyub saxlamaq sahəsindəki və sonralar burada muxtar respublikanın yaradılması yollarındakı müstəsna xidmətidir.

1921-ci ilin yanvar ayında Naxçıvanda keçirilmiş referendum zamanı əhalinin 90 faizi Azərbaycanın tərkibində yaşamaq müddəsinə səs vermişdir. Bu, Azərbaycan tarixində ölkənin ərazi bütövlüyünün qorunub saxlanması üçün XX əsrin əvvəllərində həyata keçirilən mühüm tarixi hadisədir. Bundan başqa, Behbud ağa Şah-taxtinskini 1920-1921-ci illərdə RSFSR Xalq Komissarlar Sovetinin sədri Vladimir Leninə göndərdiyi məktublarda Naxçıvanın Azərbaycanın tərkibində qalmasını əsaslandırılmış şəkildə şərh edilməsi də Kreml rəhbərliyində bu məsələyə ehtiyatla yanaşılmasına şərait yaratmışdır.

Nəhayət, Behbud ağa Şah-taxtinskini yaxından və fəal iştirakı ilə 16 mart 1921-ci ildə Rusiya Federasiyası ilə Türkiyə Cümhuriyyəti arasında imzalanmış Moskva müqaviləsində Naxçıvanın Azərbaycanın tərkibində muxtar respublika kimi saxlanması haqqında müddəanın özünə yer alması ilə bu məsələ arxa plana keçirilmişdir. Az sonra, yəni 13 oktyabr 1921-ci ildə Rusiya Federasiyasının iştirakı ilə Türkiyə Cümhuriyyəti, Azərbaycan, Gürcüstan və Ermənistan Respublikaları arasında imzalanmış məşhur Qars müqaviləsi ilə Naxçıvan ərazisinin Azərbaycanın tərkibində Naxçıvan Muxtar Respublikası statusunda fəaliyyət göstərməsi məsələsi birdəfəlik həll olunmuşdur. Hətta Qars müqaviləsində Naxçıvan Muxtar Respublikasına hər hansı bir başqa dövlət tərəfindən müdaxilə edilərsə, Türkiyə Cümhuriyyətinin onu himayə etməsinə dair xüsusi bir müddəanın daxil edilməsi bu anlaşmanın tarixi-siyasi əhəmiyyətini daha da qüvvətləndirmişdir.

Bütün bunlara görə 1921-ci ilin Qars müqaviləsi Azərbaycanın cənub-qərb sərhədlərində verilməsi ilə bu torpaqların Azərbaycan Sovet Respublikasının ərazisindən ayrı salınmasından doğan zərurət əsasında meydana gəlmişdir. İkincisi, Naxçıvana muxtariyyət statusu verilməsinin onun ərazisinin coğrafi baxımdan bir neçə dövlətlə: Türkiyə Cümhuriyyəti, İran və Ermənistanla sərhəd olması məsələsi də nəzərə alınmışdır. Beynəlxalq əhəmiyyətə malik olan 1921-ci il Moskva və Qars müqavilələrində Naxçıvanın muxtar qurum kimi statusu siyasi cəhətdən də əsaslandırılmışdır.

Sovet hakimiyyəti illərində Naxçıvan Muxtar Sovet Sosialist Respublikası Azərbaycan Sovet Sosialist Respublikasının tərkibində şərfəli və məsuliyyətli bir yol keçmişdir. Bütün təqiblərə və ideoloji təzyiqlərə baxmayaraq, Azərbaycanın hər yerində olduğu kimi, Naxçıvanda da savadsızlığın ləğv edilərək məcburi orta təhsilin həyata keçirilməsi, aqrar sahə ilə yanaşı, sənaye sektorunun da forma-

laşdırılması, maarif və mədəniyyət sahələrində müəyyən dirçəlişə nail olunması sovet dövrünün mühüm nailiyyətlərindən hesab oluna bilər.

Bununla belə, XX əsrin 50-60-cı illərində Ermənistan yenidən Naxçıvan Muxtar Respublikasına qarşı ərazi iddialarını davam etdirmişdir. Ermənilər Sovet İttifaqının rəhbərliyində Nikita Xruşşovla Anastas Mikoyanın münasibətlərindən istifadə edərək, Naxçıvanın Ermənistan SSR-in tərkibinə daxil edilməsinə nail olmağa çalışmışlar. Naxçıvan torpağının yetimləri olan görkəmli Azərbaycan ziyalıları mərkəzin bu sahədəki qeyri-qanuni planlarının həyata keçirilməməsi üçün açıq və ciddi mübarizə aparmışlar. Böyük vətəndaş-alim Abbas Zamanov 1957-ci ildə Azərbaycan Elmlər Akademiyasında keçirilən məsul bir yığıncaqda mərkəzi hökumətin Naxçıvanın Ermənistanla verilməsi siyasətini açıq şəkildə tənqid etmişdir. Siyasi xarakter daşıyan bu addımına görə Abbas Zamanov Azərbaycan Dövlət Universitetinin müəllimi vəzifəsindən azad edilmiş, kommunist partiyası sıralarından çıxarılmışdır.

Bundan başqa, XX əsrin 60-70-ci illərində Naxçıvanda muxtar respublikanın təşkili uğrunda mübarizədə mühüm xidmətləri olmuş qırmızı təbəqələrin müdafiə edilməsi, İrəvan şəhərinin süni şəkildə uydurulmuş erməni şəhəri kimi 2750 illiyinin, erməni quldur çəlladı Andronikin 100 illiyinin Ermənistan qeyd olunmasının əleyhinə apardıqları mübarizə də, nəticə etibarilə, Ermənistanın və onların sovet hökuməti rəhbərliyindəki havadarlarının susdurulmasına xidmət edirdi.

Naxçıvan MSSR Ali Sovetinin katibi, tarix elmləri namizədi Əli Əliyevin 1 mart 1966-cı il tarixdə Sovet İttifaqı KP MK-nın ideologiya şöbəsinə ünvanladığı etiraz məktubundakı aşığıdakı mətləblər, nəticə etibarilə, Ermənistanın davam etməkdə olan qanunsuz hərəkatlarına qarşı səsləndirilmiş ittihamlardan ibarətdir: “İzvestiya” qəzetinin 16 yanvar 1966-cı il tarixli nömrəsinin “Sonuncu gün” bölməsində Marietta Şaqinyanın “Volqa” ilə Fransada dolaşarkən” sərəlvəli məqaləsi verilməmişdir. Məqalə müəllifi Andronikin Parisin “Per-Laşez” məzarlığındakı heykəlini Yerevan şəhərində David Sasunskiyə qoyulmuş abidə ilə müqayisə edir.

Həmin məlum olduğu kimi, Andronik tərədən-dırnağa qədər bolşevizmin düşməni, əks-inkilabi “Daşnaksutyun” partiyasının sayılıb-seçilən üzvü olmuşdur. ...Andronik İran-türk cəbhəsindən geri çəkilərək 1918-ci ilin iyun-iyul aylarında Naxçıvan diyarında dinc əhalini didərgin salıb, qırıp-çatıb, talan edibdir. O, qadınları, uşaqları və qocaları da odlara yaxıb, qılınca qədiribdir.

Salınmış qanlı nifaq, Andronik tərəfindən 1918-ci ildə diyarın dinc əhalisinə qarşı törədilmiş fiziki cəhətdən məhv etmə halları haqqında mən bu ilin 28 yanvarında yazdığım məktubla “İzvestiya” qəzetinin redaksiyasını

Ardu 2-ci səhifədə

